

MOWA TATUAŻU

ANDRZEJ ZWOLIŃSKI

Termin "tatuaż" wywodzi się z języka polinezyjskiego ("tatau" – dosłownie: "zostawić ślad" - znak, malowidło). Został przywieziony i po raz pierwszy użyty, w relacji z podróży dookoła świata, przez angielskiego podróżnika Jamesa Cooka w 1773 roku. W 1873 roku został wprowadzony do słownika języka francuskiego, jako "tatouage". W Biblii Marcina Lutra, z 1534 roku, można znaleźć wyraz "stygmat", a w XVII wieku pojawiły się takie określenia, jak "grafizm", "hieroglif", czy "piętno". Późniejsze nazwy były przyjmowane w pewnych środowiskach, np. przestępczych.

W zakładach penitencjarnych tatuaż jest nazywany: wzorem, wzorkiem, dziargą, dziarganką, grawerką, haftem, kalką, malowanką, malunkiem, obrazem. Sam proces tatuowania nazywany jest analogicznie: dziarganiem, grawerowaniem, haftowaniem, malowaniem, rysowaniem, kluciem oraz odkuwaniem. W tym specyficznym środowisku także sposoby tatuowania są różne: skórę nakłuwa się lub nacina, drapie czy też wciera się różne substancje po wcześniejszym odbiciu na ciele wzoru tatuażu.

Tatuaż jest jedną z najstarszych form dekorowania własnego ciała, stosunkowo łatwo dostępną. Jest nie tylko kolorowym rysunkiem wykonanym na własnym ciele, lecz znacznie czymś więcej - symbolem, który ma swe korzenie sięgające daleko w przeszłość, w antykultury plemienne i pogańskie. Tatuowanie jest sposobem nadawania własnemu ciału osobistych cech, "tworzenie z niego prawdziwego domu i świątyni dla mieszkającego w nim ducha". Znamień, zwłaszcza gdy przyjmuje formę rysunku lub ornamentu na ciele, jest niczym pieczęć, znak lub sygnał, zaś jego najgłębsze znaczenie jest zakorzenione w symbolice blizn, jako ślad "kłów ducha". Czym więc jest dla wielu amatorów takiego sposobu znaczenia swojego ciała?

ISBN 978-83-7720-548-8

9 788377 205488
www.WydawnictwoPetrus.pl

cena det. 20,00 zł

WYDAWNICTWO | PETRUS

MOWA TATUAŻU

ANDRZEJ ZWOLIŃSKI

PETRUS

Mowa tatuażu

PETRUS

Mowa tatuazu

